

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2399 IRÁNYELVE

(2017. december 12.)

a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot (a továbbiakban: TLAC-standard), amelyet a G20-ak 2015 novemberében jóváhagytak. A TLAC-standard célja annak biztosítása, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (G-SIB-ek), amelyeket az uniós keretrendszer terminológiájában globálisan rendszerszinten jelentős intézményekként említene (G-SII-ek) olyan veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amely annak az elősegítéséhez szükséges, hogy biztosítani lehessen, hogy egy esetleges szanálás során és közvetlenül azt követően a kritikus funkcióik folyamatosan működni tudjanak anélkül, hogy az adófizetők pénze (a közpénzek) vagy a pénzügyi stabilitás ne kerüljön veszélybe. 2015. november 24-i, „A bankunió megvalósítása felé” című közleményében a Bizottság vállalta, hogy még 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő annak érdekében, hogy a TLAC-standardot a nemzetközileg megállapodott 2019-es határidőre át lehessen ültetni az uniós jogba.
- (2) A TLAC-standard uniós átültetése során figyelembe kell venni a minden unióbeli intézményre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó meglévő intézményspecifikus minimumkövetelményeket, amelyeket a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ határoz meg. Mivel a TLAC és az említett minimumkövetelmények célja egyaránt annak biztosítása, hogy az unióbeli intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie. A Bizottság konkrétan azt javasolta, hogy a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintjét (a továbbiakban: TLAC-minimumkövetelmény) és a kötelezettségekre vonatkozó, a standard szerinti leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumokat az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ módosítása vezesse be az uniós jogba, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többletkövetelményről és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményről, valamint a vonatkozó leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumokról pedig a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ célzott módosításai rendelkezzenek.

⁽¹⁾ HL C 132., 2017.4.26., 1. o.

⁽²⁾ HL C 173., 2017.5.31., 41. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. november 30-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 7-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

Ez az irányelv, amely a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozik, kiegészíti a fent említett jogalkotási aktusokat, azok javasolt módosított formájában, és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾.

- (3) E javaslatokra figyelemmel, valamint annak érdekében, hogy a piacok, valamint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények és a TLAC hatálya alá tartozó szervezetek számára garantált legyen a jogbiztonság, idejében egyértelművé kell tenni a kötelezettségekre vonatkozó, az említett minimumkövetelmények és a TLAC-ot átültető uniós jogszabályok szerinti leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumokat, továbbá a szerzett jogokra vonatkozó megfelelő rendelkezéseket kell bevezetni a módosított leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumok hatálybalépése előtt kibocsátott kötelezettségek leírhatóságára, illetve átalakíthatóságára vonatkozóan.
- (4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén a veszteségek fedezése és a feltőkésítés gyorsan és zökkenőmentesen, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett és az adófizetőkre gyakorolt hatás kivédését célzóva hajtható végre. Ennek érdekében az intézményeknek folyamatosan meg kell felelniük a TLAC-minimumkövetelménynek, amelyet az 575/2013/EU rendelet módosítása ültet majd át az uniós jogba, valamint a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeknek.
- (5) A TLAC-standard előírja, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek – bizonyos kivételekkel – a kielégítési sorrendben a TLAC-nak való megfeleléshez figyelembe nem vehető kötelezettségek mögé sorolt, alárendelt kötelezettségek révén kell megfelelniük a TLAC-minimumkövetelménynek (a továbbiakban: alárendeltségi követelmény). A TLAC-standard értelmében az alárendeltséget szerződések joghatásai révén (ún. szerződéses alárendelés), egy adott joghatóság jogszabályai révén (ún. jogszabályban rögzített alárendelés), vagy pedig meghatározott vállalati struktúra révén (ún. strukturális alárendelés) kell megvalósítani. Amennyiben ezt a 2014/59/EU irányelv előírja, az említett irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek alárendelt kötelezettségek révén kell megfelelniük az intézményspecifikus követelménynek, így minimalizálva annak kockázatát, hogy a hitelezők esetleg arra hivatkozva indítsanak jogi eljárást, hogy a szanálás során elszenvedett veszteségeik meghaladják azt a veszteséget, amelyet a hitelezők rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén szenvedtek volna el (a továbbiakban: „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv).
- (6) Számos tagállam módosította vagy jelenleg módosítja nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályaiban a fedezetlen, előresorolt kötelezettségek kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó szabályokat, annak lehetővé tétele érdekében, hogy az intézményeik hatékonyabb módon felelhessenek meg az alárendeltségi követelménynek, és ezáltal a szanálás is egyszerűbb legyen.
- (7) Az eddig elfogadott nemzeti szabályok jelentősen eltérnek egymástól. A harmonizált uniós szabályok hiánya bizonytalanságot okoz a kibocsátó intézmények és a befektetők számára is, továbbá várhatóan megnehezíti a hitelezői feltőkésítés, mint eszköz alkalmazását a határokon átnyúló jelleggel működő intézmények vonatkozásában. A harmonizált uniós szabályok hiánya valószínűleg versenytorzuláshoz is vezet a belső piacon, mivel az alárendeltségi követelménynek való megfelelésnek az intézményeknél jelentkező költségei, valamint az intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vásárlásakor a befektetőknél jelentkező költségek jelentősen eltérhetnek az Unióban.
- (8) Az Európai Parlament 2016. március 10-i, a bankunióról szóló állásfoglalásában⁽²⁾ felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján benyújtott keresetek jogi kockázatának további csökkentése érdekében, a Tanács pedig 2016. június 17-i következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a banki hitelezők hierarchiájával kapcsolatos közös megközelítésre vonatkozóan, annak érdekében, hogy szanálás esetén nagyobb mértékű legyen a jogbiztonság.
- (9) Fel kell tehát számolni a belső piac működését érintő jelentős akadályokat, el kell kerülni a banki hitelezők hierarchiájára vonatkozó harmonizált uniós szabályok hiányából eredő versenytorzulásokat, valamint meg kell akadályozni, hogy a jövőben ilyen akadályok és torzulások jelentkezzenek. Ebből következően ezen irányelv megfelelő jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke.
- (10) Az alárendeltségi követelménynek való megfeleléssel összefüggő költségek, valamint a finanszírozási költségekre gyakorolt bármiféle kedvezőtlen hatás minimalisra csökkentése érdekében ennek az irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok adott esetben megtartsák a rendes, fedezetlen, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok osztályát, mivel ezek kibocsátása kevésbé költséges az intézmények számára, mint bármely más alárendelt kötelezettségeké. Az intézmények szanálhatóságának javítása érdekében ugyanakkor ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy a tagállamok hozzák létre az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztályát, amelynek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a szavatolótőke-instrumentumok és a szavatolótőke-instrumentumnak nem minősülő alárendelt kötelezettségek felett, de az egyéb előresorolt

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

kötelezettségek alatt kell, hogy legyen. Az intézmények számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy szabadon bocsássanak ki mind az előresorolt osztályba tartozó, mind az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat. A TLAC-standardban az alárendeltségi követelménynek való megfelelésre vonatkozóan meghatározott egyéb lehetőségek és mentességek sérelme nélkül biztosítani kell, hogy az említett két osztály közül csak az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó instrumentumok legyenek figyelembe vehetők az alárendeltségi követelménynek való megfelelés szempontjából. Ez lehetővé tenné az intézmények számára, hogy a kevésbé költséges, rendes, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat használják fel finanszírozásukhoz vagy bármely egyéb működési cél megvalósításához, és az alárendeltségi követelménynek való megfelelés mellett juthassanak forráshoz az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásával. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyéb, rendes, fedezetlen kötelezettségek több osztályát hozzák létre, feltéve, hogy gondoskodnak arról, hogy – a TLAC-standardban meghatározott egyéb lehetőségek és mentességek sérelme nélkül – kizárólag az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok legyenek figyelembe vehetők az alárendeltségi követelménynek való megfelelés szempontjából.

- (11) Annak érdekében, hogy az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztálya megfeleljen a TLAC-standardban leírt és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumoknak, fokozva ezáltal a jogbiztonságot, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év legyen, hogy ne tartalmazzanak beágyazott származtatott ügyleteket és ne legyenek saját maguk származtatott ügyletek, valamint hogy a kibocsátásukhoz kapcsolódó szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utaljon a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt alacsonyabb helyükre. Azokat a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amelyek kamatozása változó, mivel kamatlábuk valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól – mint például az Euribor vagy a Libor – függ, valamint azokat a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amelyek nem a kibocsátó hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a tőke, a visszafizetés és a kamatláb ugyanabban a pénznemben denominált, pusztán e jellemzőik miatt nem kell beágyazott származtatott ügyletet tartalmazó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak tekinteni. Ez az irányelv nem érinthet egyetlen olyan, a nemzeti jogszabályban rögzített követelményt sem, amely azt írja elő, hogy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nyilván kell tartani a kibocsátó cégnyilvántartási bejegyzésében ahhoz, hogy a kötelezettségek megfeleljenek az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok osztályára vonatkozóan ebben az irányelvben előírt feltételeknek.
- (12) A befektetői jogbiztonság fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a rendes, fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és az egyéb rendes, fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak nem minősülő kötelezettségek nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályaik értelmében a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve megelőzzék az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztályát. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztálya a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét tekintve megelőzze a szavatolótőke-instrumentumokat és bármely alárendelt, szavatolótőkének nem minősülő kötelezettséget.
- (13) mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer alkalmazásában a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó harmonizált szabályok meghatározását és különösen a hitelezői feltőkésítési rendszer hatékonyságának javítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket. Ez az irányelv különösen nem sértheti az alárendeltségi követelménynek való megfelelésre a TLAC-standardban előírt egyéb lehetőségeket és mentességeket.
- (14) A 2014/59/EU irányelvnek az ezen irányelvben meghatározott módosításait az ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapján vagy azt követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelésekre kell alkalmazni. A jogbiztonság garantálása és az átlás költségeinek a lehető legalacsonyabb szinten tartása érdekében ugyanakkor megfelelő biztosítékokat kell bevezetni az említett napot megelőzően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozóan. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy az intézmények által az említett napot megelőzően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó minden, még fennálló fedezetlen követelésnek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére a tagállami jogszabályok a 2016. december 31-én elfogadott formájukban legyenek irányadók. Mivel egyes nemzeti jogszabályok a 2016. december 31-én elfogadott formájukban már megvalósítják azt a célkitűzést, hogy az intézmények lehetőséget kapjanak alárendelt kötelezettségek kibocsátására, lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapját megelőzően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó, még fennálló, fedezetlen követelések részben vagy egészben ugyanolyan helyet foglaljanak el a kielégítési sorrendben, mint azok az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyeket ezen irányelv feltételeinek megfelelően bocsátottak ki. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok 2016. december 31. után, de ezen irányelv hatálybalépését megelőzően kiigazítsák azon nemzeti jogszabályaikat, amelyek az e jogszabályok alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére irányadók, azzal a céllal, hogy ezáltal megfeleljenek az ezen irányelvben foglalt feltételeknek. Ebben az esetben kizárólag az ezen új nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapja előtt kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelésekre lehetnek továbbra is irányadók a tagállami jogszabályok a 2016. december 31-én elfogadott formájukban.

- (15) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tagállamokat annak előírásában, hogy ezt az irányelvet továbbra is alkalmazni kelljen akkor is, amikor a kibocsátó szervezetek már nem tartoznak az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer hatálya alá, különösen a hitelezési vagy befektetési üzletáguk harmadik fél részére való elidegenítése miatt.
- (16) Ez az irányelv harmonizálja a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó szabályokat, de nem vonatkozik a betétek kielégítési sorrendben elfoglalt helyére a 2014/59/EU irányelv hatályos, alkalmazandó rendelkezésein túlmenően. Ennek megfelelően ez az irányelv nem érinti a tagállamok rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó azon hatályos vagy jövőbeli nemzeti jogszabályait, amelyek a betéteknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkoznak, amennyiben a 2014/59/EU irányelv nem harmonizálja ezt a kielégítési sorrendet, a betétek elhelyezésének dátumától függetlenül. A Bizottságnak 2020. december 29-ig felül kell vizsgálnia a 2014/59/EU irányelvnek a fizetéseképtelenség során a betétek kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő alkalmazását és különösen értékelnie kell, hogy szükség van-e az irányelv ismételt módosítására.
- (17) A piacok és az egyes intézmények számára a jogbiztonság biztosítása, valamint a hitelezői feltőkésítés, mint eszköz hatékony alkalmazásának megkönnyítése érdekében ezen irányelvnek a kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdésében a 48. pont helyébe a következő szöveg lép:

„48. »hitelviszonyt megtestesítő instrumentum«:

- i. a 63. cikk (1) bekezdése g) és j) pontjának alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok, és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok; és
- ii. a 108. cikk alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, valamint adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok;”

2. A 108. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„108. cikk

A kielégítési sorrendben elfoglalt hely

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban:

- a) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a nem biztosított hitelezők rendes követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét:
 - i. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
 - ii. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna őket el.
- b) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg az a) pontban meghatározott kielégítési sorrendben elfoglalt helyet:
 - i. biztosított betétek;
 - ii. fizetéseképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben előbbre sorolják, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
- b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem tartalmaznak beágyazott származtatott ügyleteket és maguk sem származtatott ügyletek;
- c) a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, e bekezdés szerinti alacsonyabb helyükre.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaik előbbre sorolják a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

(4) Az (5) és a (7) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaik a 2016. december 31-én elfogadott formájukban alkalmazandóak legyenek az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek által az (EU) 2017/2399 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (*) a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépésének időpontja előtt kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére.

(5) Amennyiben egy tagállam 2016. december 31-ét követően, de 2017. december 28. előtt nemzeti jogszabályt fogadott el az említett nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozóan, e cikk (4) bekezdése nem alkalmazandó az említett nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó követelésekre, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az említett nemzeti jogszabály értelmében, és az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben előbbre kell sorolni, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:
 - i. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
 - ii. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem tartalmaznak beágyazott származtatott ügyleteket és maguk sem származtatott ügyletek; és
 - iii. a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, a nemzeti jogszabály szerinti alacsonyabb helyükre;
- b) az említett nemzeti jogszabály értelmében az ezen albekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban előbbre kell sorolni a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

Az (EU) 2017/2399 irányelvet a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépésének időpontjában az első albekezdés b) pontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye megegyezik az e cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában és (3) bekezdésében említett hellyel.

(6) A (2) bekezdés b) pontja és az (5) bekezdés első albekezdése a) pontjának ii. alpontja alkalmazásában azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek kamatozása változó, mivel valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól függ, valamint azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek nem a kibocsátó hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a tőke, a visszafizetés és a kamatláb ugyanabban a pénznemben denominált, pusztán e jellemzőik miatt nem tekintendők beágyazott származtatott ügyletet tartalmazó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak.

(7) Azok a tagállamok, amelyek 2016. december 31. előtt a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó olyan nemzeti jogszabályt fogadtak el, amelynek értelmében az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó rendes, fedezetlen követelések a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve két vagy több különböző kategóriára vannak felosztva, vagy amelynek értelmében megváltozott az ilyen hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó rendes, fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló minden egyéb rendes, fedezetlen követeléshez képest, előírhatják azt, hogy az említett rendes, fedezetlen követelések közül a kielégítési sorrendben a legalacsonyabb helyet elfoglaló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a kielégítési sorrendben elfoglalt helye egyezzen meg az e cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában és (3) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő követelések által elfoglalt hellyel.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2399 irányelve (2017. december 12.) a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról (HL L 345., 2017.12.27., 96 o.).”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. december 29-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok a nemzeti jogban való hatálybalépésük időpontjától kezdve alkalmazzák ezeket az rendelkezéseket.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az ezen irányelv hatálybalépésének időpontja előtt már hatályban levő tagállami rendelkezések összhangban vannak ezzel az irányelvvel. Ilyen esetekben a tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az Európai Bankhatósággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2020. december 29-ig felülvizsgálja a 2014/59/EU irányelv 108. cikke (1) bekezdésének alkalmazását. A Bizottság különösen azt értékeli, hogy szükség van-e további módosításokra a betétek által a fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt hely tekintetében. A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS
